

Dámy a pánové, milé sestry, vážení bratři, vážení hosté,

pořád ještě doufám, že netrpím syndromem velikášství a proto si nemyslím, že mě všichni dobře znáte. Dovolte mi proto, abych zmínil důvody, proč jsem se rozhodl kandidovat na post místopředsedy KDU-ČSL, ve kterých také zazní něco málo o mém profesním profilu.

KDU-ČSL je demokratickou politickou stranou, ve které se zásadní rozhodnutí utvářejí odspodu, nejsme organizací, kde rozhoduje vůle jednoho člověka nebo pouze nějaké jeho ambice. Proto si velmi vážím a cítím se velmi zavázaný podporou nejenom ze svého Zlínského kraje, ale také z jiných krajů.

Nabízím své politické zkušenosti a odbornou připravenost. V politice a KDU-ČSL působím již 20 let, prošel jsem všemi úrovněmi veřejného života, jsem dlouholetý komunální politik a krajský zastupitel, byl jsem starostou obce a od roku 2006 zastupuji města, obce a kraje ve výboru regionů Evropské unie v Bruselu.

Z tohoto důvodu je mi blízká komunální krajská politika, ale vždy v kontextu té evropské a vždy v kontextu mezinárodních vztahů, tomu se primárně věnuji jako poslanec Parlamentu České republiky. Jsem také předsedou sněmovního výboru pro evropské záležitosti a zde vidím prostor, ve kterém bych chtěl profilovat nejen sebe, ale zejména KDU-ČSL.

Myslím si, že KDU-ČSL nesmí opouštět svá tradiční témata, tedy podporu pracujících rodin a podporu venkova. To jsou témata, která nám svědčí, sluší a která umíme. Musíme ale také ukázat, že jsme odborně zdatní i v jiných oblastech, které momentálně nejsou s KDU-ČSL spojovány. A proto se domnívám, že zahraniční politika a Evropská agenda jsou parkety, kde můžeme být prospěšní.

V roce 2013 se nám podařil malý zázrak, vrátili jsme se do sněmovny a já jsem měl to štěstí, že jsem jako lídr Zlínského kraje mohl být u toho. Úspěšné pro nás byly ale i volby následující. Nicméně prostor pro křesťanskodemokratickou politiku je podstatně větší a my musíme lidem vysvětlit, že křesťanskodemokratické hodnoty jsou univerzální, že nejsou zdaleka jenom pro věřící.

Nejsme strana, která pouze říká, co nechce. Říkáme, jaká je alternativa k tomu, co považujeme za škodlivé, a co považujeme za něco, co může zásadním způsobem poškodit náš hodnotový systém.

Bratři a sestry, dámy a pánové, není možné, abych vám sdělil vše, co mám na srdci. Věřím tomu, že alespoň z toho mála, co jsem řekl, si obrázek uděláte, že mě podpoříte a za tu podporu vám děkuji.